„Vēļ dziļos padomju gados vectēvs man uzdāvināja kādu īpašu dāvanu, uz kuras viņš bija uzrakstījis dzejolīti:

“Kur tu stāvi, esi vīrs,

Darba drošs un sirdi tīrs.

Ja tā katrs turēsies,

Latvijai tad labi ies!” ”

P. Sproģis

„Žanis Ludviks bija pacietīgs un izturīgs. Nekad nepaaugstinājās, lai gan bija ļoti spējīgs. Viņš bija patiesi liela personība.”

A.Lakstīgala

„Varu teikt, ka Žanis Ludviks bija ļoti vienkāršs – apģērbā, sarunās, uzvedībā. Neskatoties uz to, ka viņam bija vairākas iespējas kalpošanā, viņš nekļuva augstprātīgs, respektēja autoritātes un

mācījās no tām.

Viņam bija raksturīga noteiktība un mērķtiecība.

Viņš dzīvoja godīgu un dievbijīgu dzīvi. Un tas viņam bija galvenais, no kura izrietēja viss pārējais. Viņa noietais mūža garums rāda, ka jaunības dienu pamats – godīgums un dievbijība – ir bijis pareizs.”

A.Hiršs

„Mācītāju Žani Ludviku es atceros kā īstu ganu, kurš pazina savus draudzes locekļus, zināja viņu ģimenes apstākļus un problēmas un prata neuzbāzīgā veidā arvien būt līdzās. Būdama pusaugu meitene, īpaši nepievērsu tam uzmanību, tomēr atceros, ka ne reizi vien viņš viesojās mūsu mājās un risināja garas sarunas ar manu mammu, vienmēr arī kopīgi lūdzot Dievu.

Par mācītāja Ž. Ludvika iejūtību un gādību liecina vēl kāds gadījums. Mums mājās bija tikai viena kopīga Bībele, pie tam „vecajā drukā”, jo tolaik Bībeles nebija brīvi nopērkamas. Reiz pastāstīju mācītājam, ka ļoti gribētu, lai man būtu pašai sava Bībele, un pēc kāda laika viņš uzdāvināja man jaunu, skaistu Bībeli. Kaut arī nu jau pieejami citi – greznāki un ērtāki iesējumi, tā joprojām ir mana mīļākā Bībele, par ko esmu pateicīga mācītājam Ludvikam.”

I. Mieze